SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 16 FEBRUARI 1939

PLUTO VINDT HET NIETS LEUK!

FRANSJE'S WITTE MUIS

DOOR
CORRY ERKENS

È, vader," zei Fransje op een zekere morgen, „weet u, wat ik wel erg graag zou willen hebben?"

„Nu," lachte vader, „vertel eens. Heb je weer iets bij een van je vrindjes gezien, dat je ook wilt hebben? Misschien wel zo'n grote voetbal, als Kees op z'n verjaardag gekregen heeft."

„O nee hoor, vader, dat is het helemaal niet. 't Is heel wat anders en lang niet zo duur als een voetbal. Veel goedkoper, hoor, vader!"

„Jij bent een kleine rakker, Frans," zei vader, „maar kom, als het dan niet zoveel kost, wie weet...."

„Hè, vader, u weet toch wel, dat ik zoveel van beesten houd, hè," legde Fransje uit, „en ziet u, nu zou ik 't zo vreselijk leuk vinden om bij mijn aquarium ook een klein huisje te hebben met daarin...."

Fransje wachtte even en hij keek zijn vader aan.

„Toe, zeg het maar gerust," moedigde deze hem aan.

„Enne daarin," ging Fransje voort, „zo'n prachtige witte muis. U weet wel, zoals we die eens in Amsterdam hebben gezien."

„Een witte muis?" vroeg vader verwonderd. „Dat is me ook wat. Nu ik zal het in mijn oren knopen, hoor. Wie weet, als op je volgend rapport die onvoldoende voor rekenen verdwenen is, of dan niet op een goede dag een mooie witte muis hier zijn intrede doet!"

„O, vader," jubelde Fransje, „dat zou heerlijk zijn!"

„Ja, ja, maar juich nu niet te vroeg," waarschuwde vader, „je kent mijn voorwaarde, geen onvoldoende voor rekenen meer. Ja, dat kan goed, als mijn Fransje eens wat meer zijn best ervoor deed, hè! We zullen dus maar afspreken, dat de muis komt, op voorwaarde dat...."

„Dat ik op school heel goed mijn best zal doen," vulde Fransje vlug aan, „en die onvoldoende voor rekenen zal er op het volgende rapport niet meer zijn, hoor, vader."

„Goed zo," zei vader en hij keek Fransje na, toen deze naar het aquarium liep om de vissen eten te geven.

Toen Frans zijn volgend rapport mee naar huis bracht, stond achter het woordje rekenen 'n mooi voldoende cijfer.

„Zie je wel, als je maar wilt," zei vader, toen hij dat zag, „dan kun je het wel. Zo, Fransje, jij hebt je aan onze afspraak gehouden, dus moet ik het nu ook doen, hè? Maar nog een paar dagen wachten, hoor. Overmorgen moet ik naar Amsterdam."

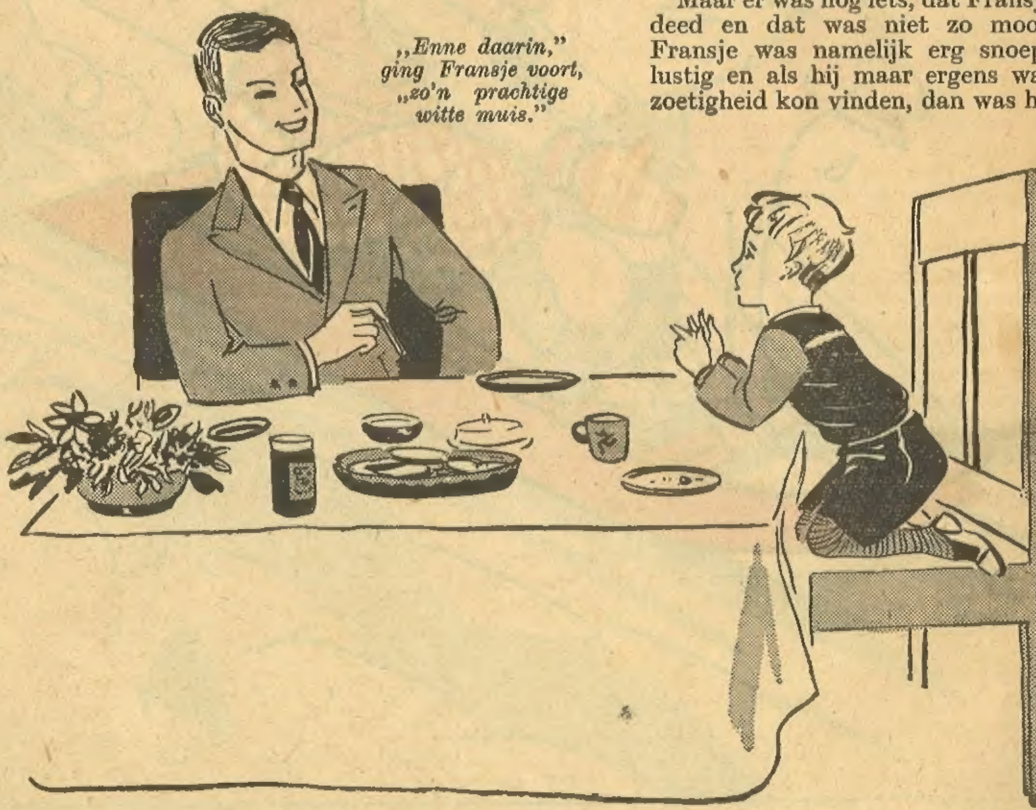
„Fijn, vader," antwoordde Fransje met glunderende ogen en vol spanning wachtte hij op de dingen, die komen gingen. Inderdaad bracht vader uit Amsterdam een mooie witte muis voor Fransje mee. Hij voelde zich den koning te rijk er mee en verzorgde het beestje even goed als zijn vissen.

„O," zei hij menig maal, „ik zou die muis niet meer willen missen." Vader en moeder moesten hierover lachen.

„Zorg dan maar goed voor hem," gaf moeder Fransje de raad, „en denk erom, dat je ook zijn huisje schoonmaakt."

„Vast," beloofde Fransje en dat deed hij ook getrouw.

Maar er was nog iets, dat Fransje deed en dat was niet zo mooi. Fransje was namelijk erg snoeplustig en als hij maar ergens wat zoetigheid kon vinden, dan was hij

„Enne daarin," ging Fransje voort, „zo'n prachtige witte muis."

erbij, hoor. Moeder had hem er al zo dikwijls op gewezen, dat snoepen voor een jongen helemaal niet mooi was, maar Fransje leerde het niet af. Het meest hield hij van de stukjes sucade en gember uit de koek; daar was hij erg dol op. Op een dag kon Fransje zijn snoeplust weer niet bedwingen en stilletjes, toen moeder boven was, liep hij naar de provisiekast. Vlug peuterde hij wat van die heerlijke stukjes uit de koek. Heerlijk smaakte het, vond Fransje, gauw, gauw nog een paar stukjes. Hmm, wat fijn. Moeder zou 't toch niet zien, als er wat sucade uit gehaald was. Voorzichtig, zonder leven te maken, deed Fransje de kastdeur weer dicht. Hè, hè, dat smaakte heerlijk, morgen kon hij het best nog eens doen, dacht hij.

En zoals hij dacht, deed snoeplustige Fransje ook. Moeder scheen er immers toch niets van te merken. Maar op een morgen bij het ontbijt zei moeder tegen vader:

„Ik geloof zeker, dat er muizen in de provisiekast zitten. Je moet eens zien. 't Is net, of er aan de koek geknaagd is."

„Tjee ja," stemde vader toe, terwijl hij de koek eens bekeek, „daar moeten we dan maar eens wat aan doen, hè? We zullen eens een muizenval zetten."

„Ja, dat had ik ook al gedacht," antwoordde moeder, „dat zal wel 't beste zijn."

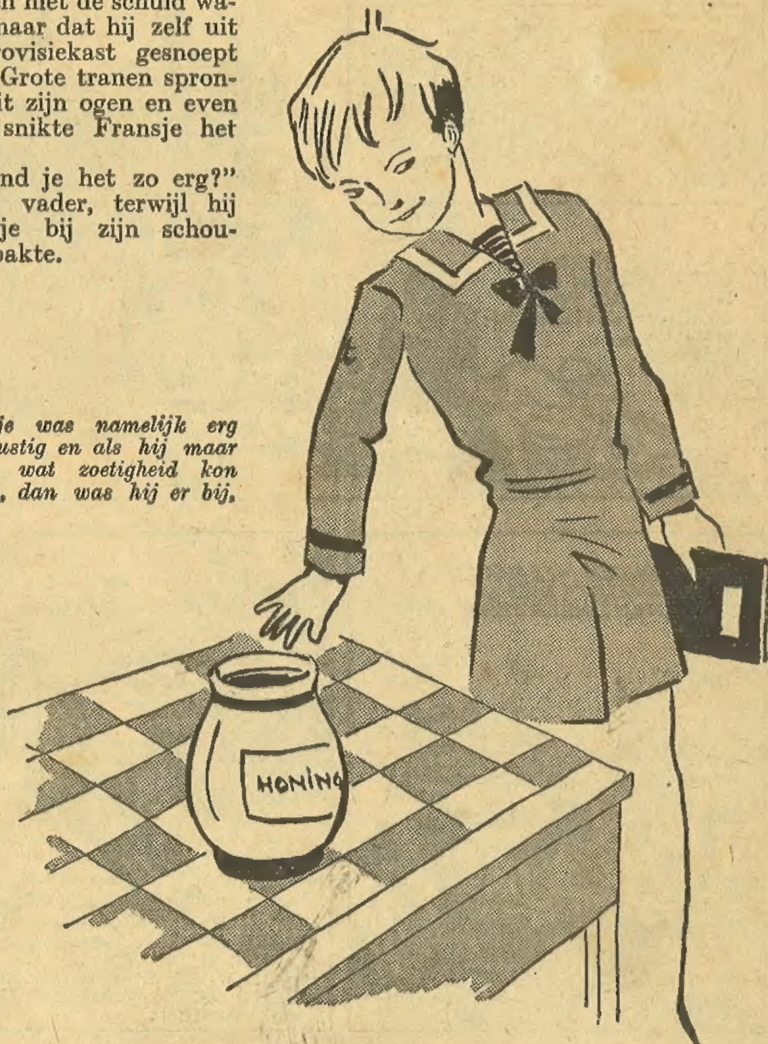
Fransje had maar stil zitten luisteren. „O gelukkig," zei hij bij zich zelf, „vader en moeder weten niet anders of de muizen hebben aan de koek geknaagd." Fijn, nu kon hij morgen gerust weer wat sucade eruit nemen, dat deden immers toch de muizen.

Zo gingen er een paar dagen voorbij. Fransje verheugde zich erover, dat hij zo heerlijk kon snoepen, zonder dat vader en moeder het merkten, ten minste dat meende Fransje. Maar vader en moeder wisten maar al te goed, wie „de muis" was, die zo in de provisiekast huis hield; ze wilden echter Fransje een lesje geven, dat hem het snoepen en oneerlijk zijn — want dat was het toch eigenlijk — voorgoed af zou leren.

Op een goede dag zei vader: „Die muizen zijn nog steeds niet weg, hè? Ik heb hier en daar gevraagd, wat de oorzaak er wel van kan zijn. En nu heeft men me verteld, dat die gewone grijze muizen ruiken, dat hier al een muis is, die witte van Fransje namelijk. Zie je, hoe erg 't ook voor onzen Frans is, we zullen die witte muis weg moeten doen, want anders krijgen we hoe langer hoe meer muizen. Ze worden ook te brutaal. Eerst aten ze alleen van de koek en nu ook al van de borstplaatjes, die op 't schaaltje liggen. Morgen moet dus de witte muis maar weg."

Fransje keek vader met grote ogen aan. O, wat vreselijk was dat nu. Wat moest hij doen? Moest hij nu zeggen, dat de muizen niet de schuld waren, maar dat hij zelf uit de provisiekast gesnoept had? Grote tranen sprongen uit zijn ogen en even later snikte Fransje het uit.

„Vind je het zo erg?" vroeg vader, terwijl hij Fransje bij zijn schouders pakte.

Fransje was namelijk erg snoeplustig en als hij maar ergens wat zoetigheid kon vinden, dan was hij er bij, hoor.

„Vreselijk," snikte Fransje, „omdat.... omdat de witte muis helemaal geen schuld heeft."

„Nee," zei vader, „niet direct natuurlijk. Maar door de witte komen hier ook andere muizen en zie je, die eten allerlei lekkers op."

„Nee, nee, vader," riep Fransje nu opeens heel eerlijk, „er zijn helemaal geen andere muizen. Heus niet!"

„Hoe weet jij dat dan, Fransje?" vroeg vader en hij deed of hij erg verwonderd was.

„Omdat ik...." bekende Fransje, „ik alleen degene was, die van de koek snoepte enne.... de borstplaatjes opat. Heus waar, vader. Maar ik heb er nu erge spijt van, enne.... ik beloof u, dat ik het werkelijk nooit meer zal doen."

„Wel, wel," zei vader, „daar sta ik van te kijken. Het heeft ons veel verdriet gedaan, dat je zo ondeugend bent geweest, Fransje, maar gelukkig heb je nu alles eerlijk bekend. Laat dit nu een goede les voor je zijn, jongen. Je ziet, je mooie witte muis had bijna voor jouw oneerlijkheid moeten boeten. Onthoud dat goed. Want zo gaat 't in je latere leven ook. Als iemand oneerlijk is en er niet voor uitkomt, moeten anderen daarvoor boeten en dat zou je toch niet willen, hè Fransje?"

„Nee, dat wil ik zeker niet," beaamde Fransje. „Enne, zeg, vader, mag de muis nu bij me blijven?" was zijn vraag.

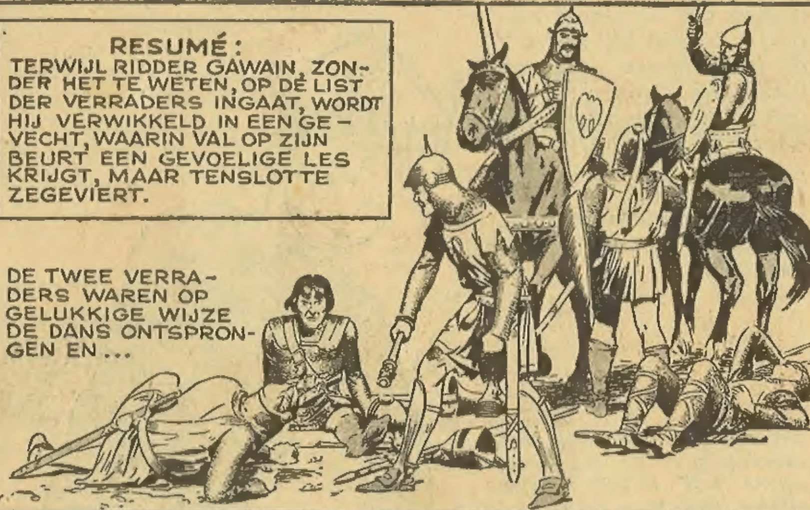
„Ja, jongen, maar alleen, zo lang jij eerlijk blijft," stemde vader toe.

„Nu, vader, dan blijft mijn witte muis mijn hele leven bij me," jubelde Fransje.

„Dat is heerlijk," antwoordde vader en toen gingen ze samen kijken naar de witte muis, die bijna het slachtoffer geworden was van Fransje's oneerlijkheid.

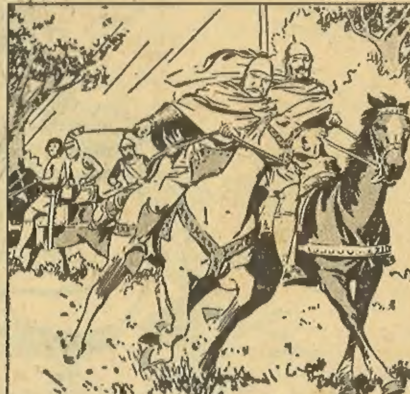
PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

PRINS VALIANT — KONING ARTHUR

26

50

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

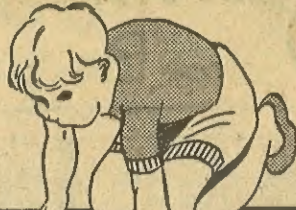

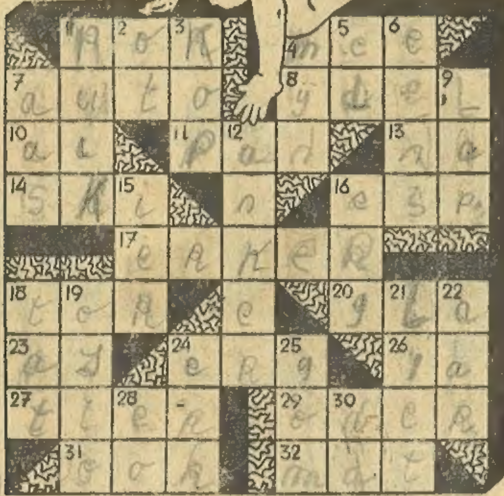

BONT ALLERLEI

KRUISWOORD-PUZZLE

Van links naar rechts:

1. Kledingstuk voor meisjes.
4. Ik ga met je . . .
7. Zie je op straat rijden.
8. Zijn sommige meisjes als ze steeds maar in de spiegel kijken.
10. . . dat doet pijn!
11. Bakt moeder in.
13. De kinderen gingen . . schooltijd spelen.
14. Sneeuwschoen.
16. Soort populier.
17. Uitbouw van de eerste etage.
18. Ander woord voor: kever.
20. Het ijs was . . . . (laatste letter, d vervalt).
23. Blijft er over van een sigaar.
24. Cor deed . . . . zijn best.
26. Zegt een ezel.
27. Zand, laagveen, hoogveen . . . .
29. Henk ging . . . . naar de vijfde.
31. Doe jij . . . mee?
32. Ligt voor de deur (om de voeten op af te vegen).

Van boven naar beneden:

1. . . . . eens aan deze roos!
2. Afgekorte jongensnaam.
3. Lichaamsdeel van een dier.
4. Worden steenkolen in gedolven.
5. Afkorting van : Eduard.
6. Er was . . . . een koning.
7. Vang je vissen mee.
9. Oude doek.
12. Werpt een schip uit als het ankert.
15. Iemand die in Ierland geboren is.
16. Hetzelfde als 24 van links naar rechts.
18. Deel van een boom.
19. Hoofdstad van Noorwegen.
21. Meester . . . . Marie een tijdje in de hoek staan.
22. Een koren . . .
24. Boom.
25. Plakmiddel.
28. Vul in de letters E en O.
30. Wordt Vader wel genoemd.

SPREEKWOORDENREBUS 25

Jullie kennen natuurlijk allemaal het spreekwoord dat hier wordt afgebeeld! Hoe luidt het?

EEN CIJFERPUZZELTJE

Kunnen jullie de cijfers van 1 tot en met 9 in de open vakjes plaatsen, maar zo, dat de reeds geplaatste uitkomsten der sommetjes kloppen?

			18
			15
			12
17	16	12	15

Oplossingen vorig nummer

10-VISSENPUZZLE

De goede rangschikking onder elkaar is:

Snoe k
Z a lm
B ot
Z e elt
Sche l vis
Stekelbaars j e
Br a sem
Ste u r
W ijting

zodat dus te lezen komt het woord k a b e l j a u w.

SPREEKWOORDENREBUS 24

In de bres springen voor iemand.

WAAR ZIT DAT VIERKANT?

				81	
	30	33	18	81	
	15	27	39	81	
	36	21	24	81	
	81	81	81		

DE VIER HONDEN

De vier stippellijntjes tussen de twee ruggen maken er nog twee springende honden bij.

VAN WIE IS DAT SPEELGOED?

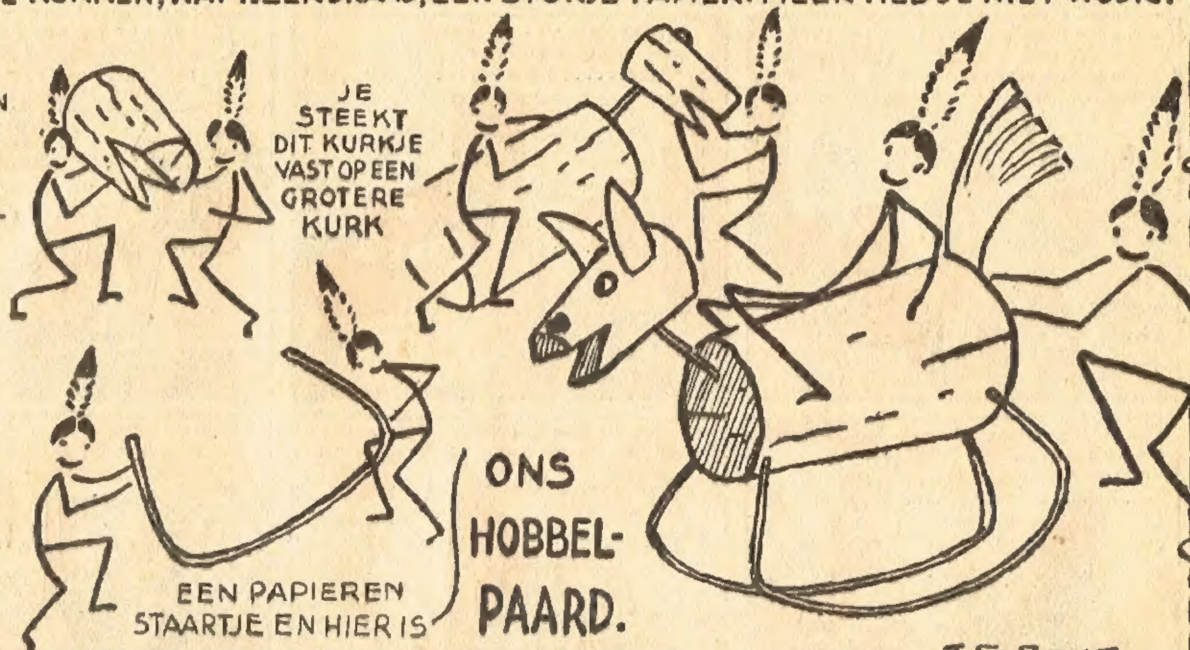
A-1 — B-3 — C-4 — D-2.

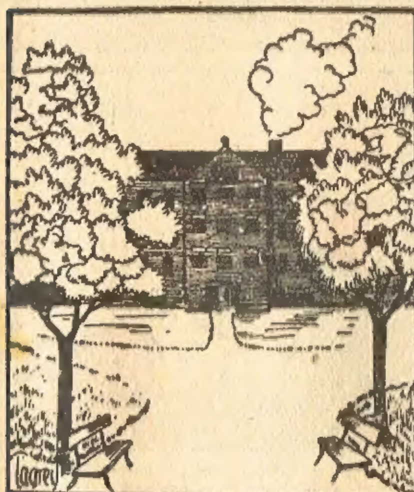
JAMPOTPUZZLE

1. Pruimen.
2. Appels.
3. Kersen.
4. Perziken.

ONS·KNUTSELCLUBJE·
WIG EN WAM HELPEN, JULLIE

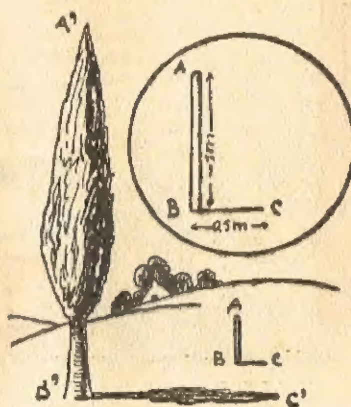
OP STAP!

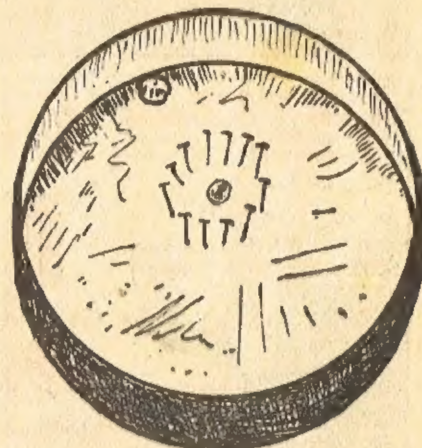
Ze hadden het allemaal goed in 't gesticht voor ouden van dagen, maar toch.... buiten was 't ook wel eens leuk. Dat vonden tenminste vier oudjes, die er zoo stiekem tusschen uit trokken om van 't winterzonnetje te genieten. Kunnen jullie de vier uitbrekers vinden? Volgende week op bladzijde 6 komt de oplossing.

HOE HOOG IS DIE BOOM?

Op korten afstand van den boom steek je 'n stok in den grond. Van den grond af gemeten moet die stok (AB) 1 meter lang zijn. Nu meet je de lengte van de schaduw van den stok en de lengte van de schaduw van den boom.

De boom is evenveel meters hoog als de lengte van de schaduw van den stok begrepen is in de lengte van de schaduw van den boom. Bijvoorbeeld: Veronderstel dat de schaduw van den stok een halve meter is en die van den boom vier meter. De hoogte van zoo'n boom is dus 4 : 0.50 = 8 meter. Begrepen?

VOGELTJES IN 'T NEST

Voor dit aardige spelletje heb je 'n rond doosje noodig, twaalf spelden en 2 kleine kraaltjes. De spelden steek je in 'n kring, zoodanig dat de kralen slechts op twee tegenover elkaar liggende plaatsen binnen den kring kunnen rollen. De bovenkant van 't doosje sluit je af met 'n stukje doorzichtig papier of 'n schijfje glas, dat je met 'n stukje band vastplakt. Het gaat erom, allebei de kraaltjes in den cirkel te krijgen.

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

ALS FOTOGRAAF.

47.

